

מסורת הש"ס

צִיָּה לֵב: (ב) [בס"א] אומות
[ג] [בס"א] אומות
נולס], (ד) [בס"א] אומות
כרי עופות וכו' הרב
פס ו' רש"י צִיָּה לֵב:
ה פטס], (ה) לעיל ו: כב,
[ג] [הר"א] רב הונא,
[ס"א רבה, (ח) [בס"א] אהל
ו אסור, (ט) [לרשות גבוה
רש"ש],

נורה אור השלם

טובם כחֹדֶק יִשְׂרָאֵל
מִסּוּכָה יוֹם מִצְפִּיר
מִדִּינָה בָּאָה עֵתָהּ תִּהְיֶה
בְּכֹתֶם: מִיכָה ז ד
קוֹמִי וְדוּשִׁי בֵּת צִיּוֹן
קִרְנֶךָ אֲשִׁים בְּרָזֶל
רִסְתִּיךָ אֲשִׁים נְחוּשָׁה
עֲמִים רַבִּים יִדְקוּת
לִי בְּצַעַם מִחֲרַמְתִּי
לְאֶדוֹן כָּל יִלְמִם
מִיכָה ד יג אֶרֶץ:

הגהות הב"ח

היכרם הוא למחל. ל"ח סעמם
למנשם מנשם דחופר בצרן וקסיל לי
בגוה דלמי מלי למרמי דרנב דלמר
כשהיה אש ציר כיון דהשטח ליכא
הא קא עביד חרין ועוד אס כן כר'
יהודה צעי לאוקומיה דלמר דבר
סאין מתכוין אסור: וגבוסין. אלמא
תרוייהו צעינן: דלס אלמנה. דלת
שהיא אלמנה מתקנויה: דוד ספא.
עשויה ומקט אדור דלכא ודלי מחזי
כבוהה וקטן קרס כבוהה סאין מזה
היכר דלת: גשמה. דילי"ש. צריחים
המתחברין אותה: מדורסא. היסק
גדול: מלמעלה למטה. דלחזו העצים
מלמעטה: שרי. ציו"ט דלין זה בנין
אחלים: מלמעטה למעלה אסור.

לעת המחתומים תחלה ללדדין ברצוע
 כדרך שעושין לפני השרים ולסדר
 עליונים למעלה דהיינו כעין זנין
 אהל וגו' אסורי. הכי גרסי' מלמעלה
 למטה שרי מלמטה למעלה אסור וכן
 מנאמי בשמוע' הגאונים אצל רש"י
 וכן יצא. לסדר הביצים ע"ב בהמלים

לעזי רע"י

יד"א [קלייד"א].
 טות-נצרים, מחצלת.
 לי"ש [ריילי"ש].
 טות ברזל, בריחים
 מחברים את קרשי
 (לת). גרדי"ל. אסכלה.

רבינו חננאל

ילית שבמוקצה וחדקין
 שבפרצה כ"ו.
 מקום קצה שאינו שוה
 וזמלית וגבוה ממנה,
 נעשה מוקצה מן
 זמלית. והיא כמין דיר
 הר נעשה לאותו מקום
 ילית. חדקין שבפרצה,
 וכתוב טובם כחדק, והן
 קוצין שטוחים בין
 קוצין שלא ליכנס בדין
 ב או חיה רעה.

מחצלאות, כממשען,
ונועלין בהן אלא אם כן
והיו מן הארץ. ורמניה
ת' הניגרת וקנקן הנגרת
מ'ן שקשורין ותולין
עצלין בהן כבשת ואין
יין לומר ביום טוב. הנה
ג'פ שאין גבוהן נועלין
שן. ופרי אביי כביש
שן. ציל. כדמתי הדלת
סוסב על צירה והיא עקב
כרוב. רבא אמר
שהיה להם ציר. כלומר
שהיה להן ציר אין
גוין להן כדוחק. לציר
חורצין חרץ כעת

הדגם שצמוקלס. רחבה שאחורי הבתים: ומשום הכי נקט
 מללה משום שאין משמשים זה תדיר ואין בעל הבית חושש לה לעשות
 דלת תלויה כראוי וקבועה אלא זקופה כנגד הפתח וכשהוא פותח
 שמתלווה אצל גדרות לארץ: אין נועלין זה.

בשבת משום דעבד צנין חו אפילו בשבתא תליה וגררת אין זה קבועה וכשהוא מנביהה על המשקוף כיון דלינה קבועה שם מחזי כבונה: ודקיס וספפלה קוריס שפאס חצילות שמהו פומחה: ומחללת של קנים מסקורין גליד"א: גב' קנקן. הוא בבלי שאחזין בו מאחורי הממרישה בשבוע חורשין. יש שנועלים ונעמידים אחרתו במקום דלת כנגד הפתח: צומן ששקורים וסליון. אלמא אחליון הוא דקפיד אלל אגבזיה מן הארץ ללא חייס: כשש לון ירי. דמוכח מילתא דללת גמורה היא והרי היא קשורה ותליה ולא מחזי כבונה: ששויס לנס ירי. ארע"ג דהשתא לירא ששויס לירא ארע"ג דהשתא לירא

הַיְיכָרָה הַזֶּה לְחִכְלָה. יִיחַ טַעַם
 לְמַתְנִי מֵאִסּוּ דְחוּפֵר בְּזָרֵךְ וְקִשְׁיָא
 גְּבוּרָה דְל"כ מַאי לְמַתְנִי דְרַבָּה דְלֹא
 בְּבִשְׁתִּיָּה לֵהּ זֵר כִּיּוֹן דְּהִשְׁתָּא לֵיכָא
 הֵאָה קָא עֲבִיד חֲרִיץ וְעוֹד אִם כֵּן כִּרְ
 הִיּוּדָה עָבִי לְאֻקוּמִיָּה דְלֹאֵר דְּזֵר
 שְׂמִיָּין מִתְכּוּן אֲסוּר: וְגוֹוִין. אֲלֹמָא
 מִתְרַוּיָּהּ עֵינִין: דִּלָּא אֲלֹמָה. דִּלָּת
 שְׂמִיָּה אֲלֹמָה מִתְקִיָּה: וְדִד שִׁיפָא.
 עֲשִׂיָּה מִקְרָשׁ אֲחֵד דְּהִכָּא וְדִי מַחֲוִי
 וְנָמָן קִרְשׁ בְּכוֹתֵל שְׁאִין בֵּה
 הִיכֵר דִּלָּת: גִּשְׁמָה. דִּילִי"ש. בְּרִיחִים
 הִמְחַבְרִין אֲרוֹתָ: מְדוּרָא. הִסָּק
 גְּדוֹל: מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה. לְאַחַח הַעֲצִים
 הַעֲלִינִים בְּחִיּוֹר וּלְתַת מִתְחַוִּים
 שְׂרִי. זִיו"ט דִּלִּין זֶה בִּינִין
 אֲחֵלִים: מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה אֲסוּר.

למחמתחמתיים מחלה ללדדין צרבו
בדרך שעושין לפני השרים ולסדר
עליונים למעלה דהיינו כעין בנין
וגו אסור). הכי גרסי' מלמעלה
שרי מלמטה למעלה אסור וכן
ממלמטה במשובת הגאונים וכן עיקר:
ועזר ציעא. לסדר הדינים על הגמלים

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין קא.

קא.

מִיתִיבִי דִּלְתָּ הַנְּגֵרְרָתָּ. בָּלֹא הִכִּי הוּא מִנִּי לֵאקֶשְׁוִי רִישָׁא לְסִיפֵא דְקִירִי לֵה נְגֵרְרָתָּ וְקִירִי לֵה גְבוּהִין מִן הַאֲרָץ וְהוּא מִנִּי לְמִימָר וּלְטַעֲמֵמִךְ: **דִּלְתָּ** אֲלֵמָה הַנְּגֵרְרָתָּ אִין יוֹעֵצִין בְּהָ. פִּי רִי' דֹּאִירִי כְּשִׁים לֶחֶן צִיר דֹּאִי לֶחֶן צִיר מִנִּי אֲלֵמָה דִּלְתָּ אֲלֵמָה אֲפִי' דִּלְתָּ אֲחִירֵנָא נִמִּי:

ובן ביעתא. פי' בקוונט' שמסדר
 ביעים על כלי ברזל שקורין
 גרדי"ל בלע"ז ואין נראה לר"י (7) דרך
 צנין בכך שהרי כל המציאות עשויה
 מכבד ולא דמו לחצית ופוריא דמסדר
 זו אלל זו ומדע שהרי היתר פשוט
 הוא להניח קדירה על גבי טרפידא (8)

וּנְרָאָה לִרְיִי לִפְרֵשׁ שְׁמִסְדֵּר עֲנִים אִו
צִינִים וּמִנִּיחַ צִיָּה עַל גְּבִיָּהּ וּמָה
שֶׁאִנּוּ מִסְדְּרִין כִּכֵּר מִכָּאן וּכְכֵּר מִכָּאן
וּכְכֵּר עַל גְּבִיָּהֶם אִו בִּסְפֵּר לִיכָּא
אִיסוּרָא אֲלֵּא כְּשֶׁנֶּרְץ לְאִוִּיר שְׁחֲתִיָּהֶם
אִי נִמִּי לֹא דְמִי לְבָנִין אֲלֵּא כְּשֶׁעֹשֶׂה
עַל גְּבִי הַקֶּרֶקֶע וְלֹא עַל הַשֶּׁמֶן:
מִבֵּיא

.....

[illegible]

ת ציון כי קרנך אִשִּׁים בְּרוֹל וּפְרִסוּתִיךָ אִשִּׁים נְחוּשָׁה
וְגו': **מִתְנִי'** לֹא יַעֲמֹד אָדָם בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד
בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וַיִּפְתַּח בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד אֲכ"כ עֲשֵׂה
נִפְתָּחִים דְּבָרֵי ר' מֵאִיר אָמְרוּ לוֹ מַעֲשֵׂה בִשּׁוֹק שֶׁל
לִימִם יִשְׁהוּי נֹעֲלִין וּמִנִּיחִין אֶת הַמִּפְתָּח בַּחֲלוֹן שֶׁעַל
אֹמֶר שׁוֹק שֶׁל צִמְרִים הוּא: **נִמְ'** וּרְבֵנָה אָמַר רַבִּי
הִדְרֹו אֵינְהוּ כִרְמִלִית * דְּאָמַר רַבְּהִי בֵּר * בֵּר חֲנָה אָמַר
מִלֵּא דִלְתוּתֶיהָ נִנְעוּלוֹת בְּלִילָה חִיבִין עָלֶיהָ מִשּׁוּם
" פָּפֹא כֹאן קוֹדֵם שְׁנִפְרָצוּ בֵּה פִרְצוֹת כֹּאן לֵאחֲרֵי
אֵא אָמַר סִיפֵא אֲתֵאן לִשְׁעָרֵי גִינָה וְהִי קֹאמֶר וְכֵן לֹא
וַיִּפְתַּח בְּכִרְמִלִית בְּכִרְמִלִית וַיִּפְתַּח בְּרִשּׁוֹת הַיְחִיד
אֵלֶּה

זה צריך לאחוז בצינים צידו על האור וחברו יתן העצים תחתיה: ת עליה את הקדרה ואמר רב יהודה אסור להקיף חציות תחלה יאחוז הקדרה בצדד ואמר כך יקיף חציות תחתיה: וכן פריא. קף לולאות וקושר הלולאות בצרכות המטה וכשהוא פורקן ממיר עלה ואח"כ יציאו הרגלים עם הארכות ויוציאנהו תחתיו אבל לא חציות במתקף שורה על שורה. חציות על מרחק הן כעין קדן י"י משום צנין ולא משום חוסר: יודקא. משל כקוף: וטוס לשפלו של מקרא לסופו תראה שלשנא הוא: ישר ממסובה. הדק (שמות ה): קומי ודושי נוי. סיפיה דקרא והדיקות עמיס: צים ויפתח צו פתח חנות שצרכות הרצים ואע"פ שאין ממקום יעמוד אדם צרכות הרצים ויושיט ידו למעלה גבוה^א מעשרה ויפתח בה החנות והוא גבוה למעלה מעשרה גזירה שמה יציאנה קאי: פטמין. קצצים: נעולין. פתח חנות ועומדין גמ' ומסדור פתי אינה כרמליס. בתמיה. דהא ירושלים כולה זמיתה ונעלות כללה מערביס את כולה: חייצין עליה. דעיר של לאו רשות הרצים שאינה כדגלי מדבר שהוא דרך פתוח כל שעה יחיד דילמא מייתי ליה דאי נמי מייתי לגביה שבות צעלמא היא סיפא אסאן. רבנן אמו לאיפלוגי אשערי גינה לשער גינה שהיא ורומבא ארבעה שהוא רשות היחיד ויטול מפתח^א המעוול הגבוה חזר או סדק ויטול צו מפתח ויפתח בה מנעול מתוך הגינה כן לא יעמוד בגינה ויושיט ידו למקום גבוה מעשרה ורומבא ארבעה גינה כרמליס היא דהוא יותר מזית סאתים שלא הוקף לריירה: אלף

נשות אבנים ושופת הקדרה עליה אסור. וכן **בציצית**, שצריך לצלותן, אם אחוז העלינים בידיו ונשך בן אדם. וכן **חבית**, שכשבישק להטות ולסמן יתר מן השמרים, אם אחוזת תוליד מנהגו ונשך בן אדם. וכן **שור**, וכן **חבית** נותל על האבנים וכן **ספריא**, שמפרקת על יד הכר הנצנים ונשך בן אדם. וכן **העלינים** תחת העלינים ומותר. ואם נותל התחתונים ואח"כ נותל העלינים הרי זה **חבית**. יש סוברים שבישראל מחזיקין את אמותה עליהם. שבאמר קורא ירדשי ת"כ אין מן העלינים תחורה והקדוקת פה וכו'. **מנתי**, לא יעמוד בידיו הידית ויפתח בידים תורבם כן הריבם, ומגדיר ליה רבנן שוק של פטמן שהיה בירושלים שהיו כרמלים. וא"ר זוטא נאמר שחיבב עליה השנים רות הריבם. ומפיקר בו כפא לא אחרדו ליה ירושלמי לא יאמר שפארצא נותל הריבם. מן משני גינה לא יעמוד בידיו יפתח ברשות הריבם [וא] היתיד, או [א]ר

עין משפט
נר מצוה

ז' א ב מ"י פכ"י מהל'
 שבת הלכה ח סמוג
 ארץ מה טוש"ע אי"ח ס"י
 שני סעף ג:
 ז' ג מ"י שם הל' ט
 טוש"ע סעף ד:
 ח ד ה מ"י פ"ד מהל'
 י"ט הל' יד [טו]
 מג לארץ עה טור ש"ע
 י"ח ס"י תקב סעף א
 [יט] שטו סע"י ו [י]:
 י"ז ר מ"י פט"ו מהל'
 שבת הלכה א סמוג
 ארץ מה טוש"ע אי"ח ס"י
 שני סעף א:

מוסף רע"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנָאֵל (המשך)

עצים שעליה ממעלה
מטה, כגון שנתן עץ
חד תלוי בידו למעלה
מן הכירה, ונתן תחתיו
שגעי אחד עד שהגיע
כירה, הרי אילו העצים
נתנו בכירה שלא כדרך
ניין ומותר. אבל אם נתן
עץ אחד על חבירו ממטה
ולמעלה, הרי זה דרך
ניין ואסור. וכן קדירה.
וכן אוחזה בידו ומניחה
בנים תחתיה שרי, ואם

אחרות תחתיה שרי, ואם
 ימים תחתיה, נמצאת שלא
 תונים תחילה, אלא אוהז
 ודרך בנין ואסור. טובם
 אשים ברזל ופרסותיך
 קשינ תני ר' מאיר רשות
 ולתותיה נינעלות בלילה
 פרצות יתר מעשר שהיא
 היחיד ויפתח בכרמלית